

РЕШЕНИЕ

№ 3615

гр. София, 04.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **3241** по описа за **2021** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Г. С. В., срещу Решение /без номер/ от 25.02.2021 г. по нахд № 16390/2020 г. по описа на СРС, НО, 96 с-в, с което е изменено Наказателно постановление (НП) № 18-4332-006965 от 03.05.2018 г., издадено от заместник началника отдел към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР с което на касатора на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 103 от ЗДвП, му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно. Инвокирани са доводи, че не е доказано по безспорен и категоричен начин, че описаното в НП административно нарушение е извършено. Сочни нарушения на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като в АУАН и НП липсва описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отменят обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован не се явява и не се представлява. Ответникът редовно призован не се явява и не се представлява и не ангажира становище по делото.

Заключение за неоснователност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен съд - София-град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят и свидетеля при съставянето на АУАН, свидетеля по съставянето на АУАН. Първоинстанционният съд е приел, че на 21.12.2017 г., около 02:05 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение от бул. А. С.“ към [улица], е управлявал личният си автомобил марка „Опел Сигнум“ с рег. [рег.номер на МПС] като пред блок 48А при подаден ясен сигнал със стоп палка по образец на МВР, касаторът е продължил движението си и не се е подчинил. Полицейските служители потеглили след нарушителя със служебния си автомобил, но го изгубили от поглед. При извършения обход на района, гореописаният автомобил „Опел“ е бил открит, паркиран в тревните площи пред бл. 35 А, но водачът му не е бил установен.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН № 568033 от 13.02.2018 г. Жалбоподателят подписал акта, без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

От правна страна съдът е приел за безспорно установено, че е бил нарушен чл.103 от ЗДвП, но е изменил НП, защото е преценил, че при определяне размера на наказанието АНО не е съобразил в пълнота критериите за индивидуализация на санкцията предвидени в чл. 27 от ЗАНН.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и свидетеля по съставянето на акта. Обсъдени са и останалите събрани писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. СРС подробно е обсъдил показанията на свидетелите и се е мотивирал защо ги е кредитирал. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Обратно на твърдението в КЖ е, че водачът не е осъзнавал, че сигналът на контролните органи е бил отправен към него. Съвкупния анализ на представените писмени доказателства и свидетелски показания навежда на извода, че се касае за ясен сигнал със стоп палка отправен към водача на МПС да спре на показаното от органа място. Още повече, че

самият водач на МПС е посочил в АУАН, че се е притеснил и за това не е спрял. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Според чл. 103 от ЗДвП, при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания.

В процесния случай се установява от събраните по делото доказателства, че на посочената дата касаторът е управлявал собственото си моторно превозно средство и въпреки, че е възприел подаване на сигнал за спиране от страна на органите на реда, той не е спрял, а е продължил движението с автомобила. Като не изпълнил подадения сигнал за спиране и продължил движението си, касаторът е нарушил чл. 103 от ЗДвП. В процесния случай е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

Правилно е ангажирана неговата отговорност на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, съгласно която се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв., водач, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението. Правилна е и преценката на първоинстанционния съд, с оглед намаляване на размера на санкцията от 100 лв. на 50 лв., тъй като този размер съответства на тежестта и обществената опасност на деянието.

Липсват основания и за приложение на чл. 28 от ЗАНН, доколкото извършеното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид.

Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, X. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 25.02.2021 г. по нахд № 16390/2020 г. по описа на СРС, НО, 96 с-в
Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.

